

holdes frem som noget højst mærkværdigt. Jeg troede, at det var alle velbekendt, ikke alene i Skytteforeningerne, men ogsaa uden for, ligesom alle de andre mange Historier fra Skytteforeningernes Liv, der jo har været meget bevæget. Det er jo Sager, som ere meget bekendte; jeg kan ikke forstaa, at det egentlig skulde kunne tjene som virkelige Momenter ved Afgørelsen af denne Sag, der jo kun drejer sig om Tilstand til Afholdelsen af en almindelig dansk Skyttefest. — Med Hensyn til Udstillingen af Kvindearbejder har jeg gentaget Forslaget fra 2den Behandling, men i en anden Skikkelse ifølge den Opfordring, jeg har faaet dertil ved 2den Behandling. Dette Forslag gaar jo ud paa at yde Kvindernes Udstilling 20,000 Kr. Smidlertid har et Flertal i Udvalget nedsat Summen til 15,000 Kr. Den Modtagelse, Forslaget fik ved 2den Behandling, har ledet til, at Komiteen for denne Udstilling har maattet udsætte Udstillings Afholdelse til næste Aar. Den har ikke troet at kunne magte Sagens Gennemførelse, naar der ikke nu var nogen Sikkerhed for, at de kunde faa et Statistilbud. Derfor er det mig noget vanskeligt i Øjeblikket at besvare de Spørgsmaal, der ere komne frem med Hensyn til, hvorledes Udstillingen skal iværksættes. Det er vanskeligt nu at sige, paa hvilket Sted Udstillingen skal afholdes, og hvornaar den skal afholdes; det kan ikke afgøres allerede nu. Men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at det Forslag, som Udvalget har stillet, er saaledes begrænset og saaledes garveret, at det høje Ting vel nok maatte kunne gaa med til det, uden at der derved sker nogen Skade, selv om man virkelig stillede disse 15,000 Kr. til Komiteens Raadighed. Selvfølgelig har det været en Skuffelse for Komiteen, ikke alene at Summen er gaaet ned fra 20 til 15,000, men ogsaa, at der er taget disse mange Forbehold. Den tror dog at kunne gennemføre Sagen med denne Understøttelse, selv om det selvfølgelig bliver vanskeligt for den. — Af den ærede Ordfører er der stillet et Forslag til Undersøgelse angaaende Havnen paa Anholt. Jeg skal komme lidt nærmere ind paa det uden dog at lægge for meget Besslag paa det høje Tings Tid. De Undersøgelser, man har foretaget angaaende en Havn paa Anholt, skrive sig fra 1889. Det var i alt Fald navnlig ved den Tid, at Undersøgelserne fik en bestemt Form. Der fremkom den Gang to Forslag, nemlig et Forslag om Anlægget af en Havn ved Drethøj, et Sted omtrent midtvejs paa Bestykkelsen af Anholt, og et andet Forslag om en Havn ved Stenklipperne, der er

Nordvestspytten af Den. Det første Forslag ansløges til at ville koste 465,000 Kr., det sidste mellem 600,000 og 750,000. Den Gang, da Forhandlingerne stode paa, angaaende Udarbejdelsen af dette Forslag, fulgte man den Fremgangsmaade, at man samlede Medlemmerne af Havneudvalget oppe paa Anholt og forelagde dem en Række Spørgsmaal angaaende Havnens fremtidige Anlæg. Og ved Bevarelsen af disse Spørgsmaal er der ikke fra Havneudvalgets Medlemmer fremkommet nogen Paastand om, at Havnen ved Drethøj skulde være ubrugelig, tværtimod blev det forudsat, at en Havn ved Drethøj kunde blive nyttig for dem. Men Befolkningen deroppe foretrak ganske vist allerede den Gang en Havn ved Stenklipperne, idet man ogsaa gik ud fra, at denne kunde anlægges betydelig billigere, hvilket beror paa en Misforstaaelse. De tekniske Vanskeligheder ved Anlægget af Havnen ved Stenklipperne ligger deri, at man gaar ud fra, at der er Sandvandring, og en Sandvandring, der ganske vist ikke viser sig nu, da der er stærk Strøm deroppe, men som vil vise sig, saa snart man anlægger en Havn deroppe, som altsaa hindrer Strømmen. Mod Drethøj indvender man navnlig, at Besejlingsforholdene der skulde være mindre heldige, men jeg skal dog dertil bemærke, at det under Forhandlingerne med Havneudvalget udtrykkelig blev erklæret af Ministeriets maritime Konsulent, at Havneanlægget ved Drethøj meget vel kunde bruges, navnlig naar Havnemundingen blev vendt mod Sydvest. Man stod altsaa saaledes, at man havde Valget imellem disse Havneprojekter, men at den tekniske Sagkundskab bestemte fraaadede Stenklipperne, fordi man der udsatte sig for Sandvandring, altsaa for, at man fik et Havneanlæg, som ikke olene vilde blive betydelig kostbarere end det andet, men navnlig ogsaa vilde medføre betydelige Bedligholdsudgifter, som kunde spares ved et Anlæg ved Drethøj. I Samlingen 1891—92 foreslog saa Sinderrigsministeriet, at man forsøgsvis skulde bygge en Mole ved Drethøj, for at komme til Kundskab, om der ikke ogsaa der skulde være Sandvandring, navnlig en Sandvandring, der havde en saadan Betydning, at den vanskeliggjorde ogsaa Bedligholdsudgifter af Havneanlægget ved Drethøj. En saadan Mole skulde ikke koste mere end 24,500 Kr., men det ærede Ting her afflog at give Bevillingen, og Sagen blev derved standset. Nu er siden den Tid Stemningen paa Den bleven mere og mere tilspidset, saaledes at man nu siger: Stenklipperne og aldeles ikke Drethøj.